



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: A fővárosi gazdálkodásról

Forrás:

Pesti Hírlap.

Bp.

1926. 11. 4.

(Helv)

2 (Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda.)

Osztályozás

Tárgy

389.6

Hely

Idő

"1926"

Személy

A fővárosi gazdálkodásról.

A főváros pénzügyi bizottsága pénteken ülést tartott. A bizottságnak negyven tagja van, de a legritkább eset, ha ezek közül egyszerre tizenöt-nél több megjelenik. Vannak amolyan ünnepi bizottsági tagok, akik megtisztelésnek veszik ugyan azt, hogy ebbe a legelőkelőbb és a legfontosabb bizottságba belekerültek, amint azonban már benn érzik magukat, akkor a főváros vegye megtiszteltetésnek, ha olykor megjelenni kegyeskednek. Megengedjük, hogy ezeket az urakat állandóan más irányu és talán nem is kevésbé fontos elfoglaltság akadályozza a megjelenésben, azonban ebben az esetben mégis csak az volna helyes, ha levonnák a konzekvenciákat és lemondanának e tisztségről.

De épen így áll ez a közgyűlésen is csak nagy ritkán megjelenő városatyákra nézve. Legáltalább is kétszáz olyan bizottsági tag van a négyszáz közül, aki évenként legfőlebb egyszer vagy kétszer látogat el néhány percre a közgyűlési terembe, sőt akad ötven-hatvan olyan is, aki ezt a fáradságot sem veszi soha magának. A törvény kimondja:

A bizottsági tagok az üléseken lelkiismeretes és pontos részvételre kötelezve. Azok, kik egymásután két hó lefolyása alatt tartott ülésekben mentségi ok nélkül meg nem jelennek, lemondottaknak tekintetvén, helyeik a következő legtöbb szavazatot nyert póttagok sorából töltenek be.

Jó magyarsággal szó szerint így szól ez a rendelkezés. Van ezen kívül még egy másik törvényes intézkedés, amelynek alapján a bizottsági tagság azonnal megszűnik, amint a bizottsági tag a fővárossal számadási vagy szerződési viszony-

ba lép. (1896:XXVI. t.c. 41. §. 3. p.).

Megállapíthatjuk, hogy a főváros a törvénynek ezeket az utasításait egyáltalán nem követi. Amnyira nem teszi, hogy például a közelmúltban egy városatya, aki három évig elmeogyintézelben volt elhelyezve, mint gyógyíthatatlan beteg, ezen idő alatt is tagja volt a törvényhatósági bizottságnak, miképen most is bizottsági tag még mindig az, aki két év óta vizsgálati fogoly. Ezek ugyan szélsőségek, de az állandó rendszer, hogy egyáltalán nem bolygatják, vajon a bizottsági tag szerződéses vagy számadási viszonyban van-e a várossal, valamint azzal sem törődik senki, ha a városatyák igen jelentékeny része hónapokig vagy ha ugy tetszik évekig sem mutatkozik a közgyűléseken. Hogy ez minő nagy anomália és a polgársággal szemben ez a határtalan indolencia, vagyis a vállalt kötelesség nem teljesítése mennyire hátányos, azt az illető urak bizonyára nem is tudják átérezni. Pedig kétségtelen, hogy egészen másképp alakulna a közgyűlés képe, a közérdek védelme és a polgárság jogos igényeinek érvényesülése, ha a bizottsági tagok valamennyien lelkiismeretesen részt vennének a községi életben és nem engednék át a teret teljesen azoknak, akiket a törzsfőnökök mint a legszűkebb vezérkarhoz tartozó urakat erre a célra kivéve.

Ezt a kérdés ma azért aktuális, mert a pénzügyi bizottság épen a városatyák közönye miatt kénytelen volt olyan határozatot hozni, amely hűen jellemzi az egész gazdálkodást. Ar-

rol volt szó, hogy az üzemek hatásosabb felügyeletére és ellenőrzésére, továbbá a fővárosi autó és fuvarok használatának megállapítására, valamint a költségvetés előkészítésére s végül a bevételek fokozására a bizottság, amely negyven tagból áll, egy husz tagu albizottságot küld ki. Ma, amikor a főváros jelentékeny deficittel küzd és csak napok választanak el attól, hogy a polgárságot különböző, végeredményben évenként milliókra menő újabb városi adóval sújtják, a költségvetés és az ezzel szorosan összefüggő dolgok megbeszélése elsőrendű fontossággal bír, mert mindenek előtt az egész vonalon érvényesülni kell a legmesszebbmenő takarékoságnak és gondos lelkiismeretességgel kötelesek megállapítani a kiadás összegét, hogy aztán az új adóteher ezzel arányos legyen.

Az albizottság kiküldését már két héttel ezelőtt határozták el, akkor nyolc városatya volt jelen. Ezuttal arra szavaztak, hogy kik legyenek ennek tagjai. Most *tízennégy bizottsági tag választott* a saját kebeléből *huszat*. Miképpen várhatunk komoly munkát egy ilyen komolytalanul megalakult albizottságtól?

*
Évekkel ezelőtt fölötte kevés összegért a főváros Evva Lajosnak bérbe adta a Vigadót a hozzátartozó hangverseny-termékekkel, vendéglővel, kávéházzal, ruhatárral és a palota előtt levő Kioszkkal együtt. A feltételek szerint a bérlő kezdetben 38, majd 43 és az utolsó években 48 ezer korona évi bérösszeget tartozik fizetni mindezekért. Hogy a közvagyonnal ilyen gavallérosan bántak, két nagyon is hangzatos érvel védekeztek. Az egyik az volt, hogy a vendéglőt a bérlő